

Tình Tôi Cổ Tích

Nếu có chuyện tình nào như cổ tích, tại sao mình không kể nhỉ...hôm nay? Nếu có một đám mây nào thật dữ cứ bay / để gió thổi...tôi không tâm sự!

Tôi rất yêu những đám mây không dữ, mây bình minh và mây hoàng hôn...Có những đám mây...bay nhẹ mà buồn / như thơ của tôi làm và em đã thấy.

Mà, em là ai, em là ai vậy? Tôi hỏi hoa hồng, hoa nở, đẹp làm sao! Tôi đi hỏi cây cau, cau...cau mà: nhớ Ngoại!

Tôi có hỏi câu nào không phải, sao con chim vừa đậu đã bay rồi? Tôi hỏi hoa quỳ nở vàng trên đồi, hoa quỳ chỉ cười thôi, thương quá!

Có một hôm xe tôi ngang đèo Cả, sắp chạy vào cổng gác Tuy Hòa, tôi nhớ người, tôi nhớ một người xa, tôi hỏi thăm: Chắc tôi yêu người ấy?

Tôi ước lệ khi khu rừng vẫn cháy , Phú Yên mình mai một lũ tràng giang? Tôi nhớ ơi, là mái tóc của nàng, tôi nhắm mắt mơ màng như thi sĩ...

Có bao giờ Quê Hương thành Cổ Lý? Nếu ra tù, tôi chắc chắn vượt biên...Tôi sẽ ra khơi từ một chiếc thuyền...chờ thơ theo, điu hiu trời với nước...

Có bao giờ tôi muốn gì cũng được, nếu có bà Tiên, quả thật có bà Tiên, tôi hỏi sao cô ấy dịu hiền - hiền và hậu và dễ thương như Ngoại?

Cau Nam Phổ bây chừ không ai hái...

Chín. Vàng. Rơi. Lộp độp bánh xe qua...

Ơi Tình Yêu không có trăng ngà / thì vẫn sáng khi ngàn sao mở hội?

*

Em dễ thương à, em nghe anh nói: Anh Yêu Em Không Biết Tự Bao Giờ...Anh để em vào thơ vì hiền nhất là thơ...thơ lục bát chờ mây về bát ngát...

Có một chiều tôi nghe ai hát / bài ca dao, thơ lục bát, nao nao...

Nếu em đếm được hết sao, yêu em không có lời nào nói thêm!

Em em em và...MMMMMMMMMM!

Trần Văn Lệ

